

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Hai, ngày 15/05/2023

NỘI DUNG HỌC TẬP “TỊNH KHÔNG PHÁP SƯ GIA NGÔN LỤC”

“CHƯƠNG V: NÓI RÕ GIÁO DỤC CỦA PHẬT ĐÀ (PHẦN HAI)”

Hòa Thượng nói: “***Kinh điển của Phật pháp là kho tàng vô cùng quý giá, mỗi bộ Kinh đều là kho tàng vô tận mà chính chúng ta phải tự thể hội***”. Tất cả các bộ Kinh đều tương hỗ cho nhau. Chúng ta càng thể hội Kinh điển thì chúng ta sẽ càng làm mạnh mẽ, quyết liệt hơn. Chúng ta chỉ cần thấu suốt một bộ Kinh thì chúng ta có thể hiểu tất cả những bộ Kinh khác. Nhà Phật nói: “***Nhất thông, nhất thiết thông***”. Thông một bộ Kinh thì thông tất cả các bộ Kinh.

Kinh Phật là từ tâm thanh tịnh của Phật lưu xuất ra. Bộ Kinh nào cũng đều giúp chúng ta đạt đến tâm thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác. Khi tâm chúng ta thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác thì chúng ta có thể thông suốt tất cả các bộ Kinh, không có chướng ngại. Điều này rất nhiều người không hiểu. Có nhiều người đi đến nhiều nơi để học những bộ Kinh khác nhau nên họ càng ngày càng xen tạp, vọng tưởng, phân biệt, chấp trước. Hơn 10 năm nay, tôi chỉ nghe Hòa Thượng giảng nhưng tôi đã làm và đang làm được rất nhiều việc lợi ích chúng sanh.

Tự tánh của chúng ta vốn đầy đủ. Chúng ta có cả năng lực thành Phật. Ở thế gian, có những người dùng được một chút thần thông để mê hoặc người khác đây chỉ là những năng lực rất tầm thường. Thí dụ, có người biết trong túi chúng ta có bao nhiêu tiền, trong nhà chúng ta có bao nhiêu bát đĩa thì chúng ta liền cho rằng điều đó rất kì lạ. Những chúng sanh ở tầng không gian thấp họ cũng có năng lực này nhưng những chúng sanh này không biết làm thế nào để đoạn trừ phiền não, vọng tưởng, phân biệt, chấp trước. Chúng ta tu hành, điều quan trọng là chúng ta cần diệt trừ vọng tưởng, phân biệt, chấp trước. Nhiều người không chuyên tâm tu hành, nghe pháp nên khi gặp khó khăn thì họ tin theo những lời nói mê hoặc.

Tất cả những Kinh điển, lời giáo huấn của Phật là để chúng sanh cải đổi tâm. Chúng ta phải chuyển từ tâm phàm phu, đố kỵ, ngạo mạn thành tâm của Phật Bồ Tát. Phật chỉ nói ra phương pháp còn chính chúng ta phải nỗ lực làm. Thí dụ, chúng ta ham ngủ, chúng ta không thể cầu Phật giúp chúng ta tỉnh táo ngồi nghe pháp. Chúng ta không thể cầu Phật để chúng ta luôn được bình an, mạnh khỏe. Chúng ta cầu như vậy là chúng ta không hiểu nguyên lý của vũ trụ nhân sinh, không ai có thể vượt qua được quy luật Sinh – Lão – Bệnh – Tử. Có người nói với tôi, họ đang tu một pháp giúp họ không bị bệnh. Đó chỉ là hiện tại họ không có bệnh. Họ khuyên tôi nên tu pháp đó để

tôi không còn bệnh. Tôi nói, bệnh khổ cũng tốt vì Phật đã dạy nếu thân chúng ta không có bệnh khổ thì tham dục dễ sinh.

Hòa Thượng nói: **“Mục tiêu của mỗi bộ Kinh đều là dạy chúng ta đạt đến tâm thanh tịnh, bình đẳng giác. Chúng ta đạt đến tâm thanh tịnh, bình đẳng giác thì chúng ta sẽ thông đạt tất cả các Kinh, chúng ta sẽ không có chướng ngại”**. Nếu tâm chúng ta không thanh tịnh thì chúng ta sẽ luôn gặp chướng ngại. Giáo huấn của Phật giúp chúng ta đối trị tập khí, phiền não của chính mình. Pháp nào không giúp chúng ta đối trị tập khí phiền não thì đó không phải là pháp của Phật.

Bài hôm trước Hòa Thượng nói: **“Tổng cương lĩnh của giáo dục nhà Phật tổng quát lại chỉ trong hai chữ là “cải tâm”**. Chúng ta phải thay đổi, chuyển đổi tâm mình. Chúng ta tu học nhiều năm mà chúng ta vẫn *“tham, sân, si, mạn”* thì chúng ta đã không đổi được tâm. Đây là do chúng ta chỉ *“kỷ vấn tri học”*, học để nhớ, chứ chúng ta không thật làm. Chúng ta học Phật nhưng chúng ta không thể thông là vì chúng ta mê hoặc, điên đảo, chúng ta lầm tưởng *“vọng tưởng”* là *“nguyện vọng”*. *“Nguyện vọng”* là hy sinh phụng hiến, vì lợi ích chúng sanh. *“Tham vọng”* thì có xen lẫn *“tự tư tự lợi”*, *“thành bại được mất”*.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta phải hiểu rõ chân tướng sự thật thì chúng ta mới có thể thể hội được Phật pháp. Phật pháp chú trọng ở thật làm. Chúng ta thật làm thì chúng ta mới có thể thông đạt. Chúng ta chỉ hạ công phu trên văn tự, chúng ta chỉ nói mà không làm vậy thì chúng ta không thể thông, chúng ta sẽ luôn gặp chướng ngại”**. Chúng ta có tâm *“tư lợi”*, người khác cũng có tâm *“tư lợi”* vậy thì ta và người sẽ xung đột, đây chính là chướng ngại. Người có tâm *“tư lợi”* nhưng ta có tâm hy sinh phụng hiến vậy thì ta và người sẽ không có xung đột lợi ích.

Hòa Thượng từng nói: **“Người ta tranh thì mình nhường”**. Chúng ta không chỉ nhường ba lần mà nơi nào có ý niệm tranh thì chúng ta liền nhường. Sứ mạng của chúng ta có mặt ở thế gian này là để hy sinh phụng hiến. Chúng ta tổ chức Lễ tri ân Cha Mẹ ở những hội trường đẹp nhất, hoàn toàn không thu phí việc làm này không ai giành làm với chúng ta, nếu có ai giành thì chúng ta cũng nhường. Người thế gian thấy chúng ta tổ chức như vậy quá tốn kém nên họ không có ý niệm giành. Chúng ta trồng rau sạch để tặng, việc này cũng không ai có ý định tranh giành với chúng ta. Chúng ta đã làm được ba quy trình sản xuất đậu sạch để tặng cho người. Một số người được nhận đậu miễn phí thì họ rất ngạc nhiên, họ không hiểu chúng ta lấy nguồn thu từ đâu. Chúng ta đã được tặng máy, tặng nguyên liệu, tặng điện, chúng ta chỉ cần bỏ sức lao động để sản xuất đậu. Ở Đà Nẵng, chúng ta vừa sản xuất đậu được vài lần thì đã có người tặng chúng ta một tấn hạt đậu nành không biến đổi gen. Chúng ta làm những việc này thì chắc chắn không ai giành với chúng ta!

Chúng ta tu **“bố thí, trì giới, nhẫn nhục, tinh tấn, thiền định, trí tuệ”** thì chắc chắn cũng không có người giành với chúng ta. Người khác chỉ giành khi việc làm của chúng ta xâm phạm đến lợi ích của họ. Người thế gian không hành Bồ Tát Đạo, Bồ Tát Hạnh thì chúng ta hành. Người thế gian thường chỉ bố thí chút tiền để họ cầu danh lợi còn chúng ta bố thí bằng cách đem thân mạng để hy sinh phụng hiến, làm việc lợi ích chúng sanh. Chúng ta đang làm mọi việc với tâm biết ơn, tri ân, báo ân!

Trong chuyến đi miền Tây vừa qua, tôi có chia sẻ ở hai trường, sau khi về nhà thì tôi đã bị nhiễm vi-rut Covid. Chúng ta làm việc tốt cho người thì dù chúng ta bị bệnh khổ, chúng ta cũng không nề hà, so đo, tính toán. Tôi đang dưỡng bệnh để mấy hôm nữa tôi tiếp tục đi chia sẻ. Đó là chúng ta thật làm, chúng ta mang sinh mạng để hy sinh phụng hiến vì chúng sanh. Có những người chỉ nói ở trên miệng mà không làm. Hòa Thượng nói: **“Có những người khuyên người khác bố thí nhưng bản thân họ thì có càng nhiều càng tốt!”**.

Chúng ta phải luôn quan sát mọi việc xung quanh, thí dụ như vườn rau có cần chăm sóc không, ô-tô đã đậu đúng nơi chưa. Chúng ta phải nhìn thấy cả những việc nhỏ thì đó mới là chúng ta tận lực vì chúng sanh. Chúng ta nói chúng ta tận lực vì chúng sanh mà nơi chúng ta ở, trong nhà, ngoài sân đều đầy rác vậy thì người khác có tin lời chúng ta nói không? Chúng ta tu hạnh của Bồ Tát Phổ Hiền là chúng ta tu hạnh hiếu kính nhưng chúng ta thường chỉ nói mà chúng ta không thật làm!

Hòa Thượng nói: **“Ngày nay, ở khắp nơi trên thế giới đều hiểu làm sâu sắc về Phật pháp. Đây là do người học Phật chỉ công phu trên văn tự chứ không thật làm. Điều này chứng ngại đến việc tu học của chúng ta và việc lưu thông của Phật pháp. Nếu chúng ta thật làm thì Phật pháp ở đâu thì chúng sanh nơi đó chân thật có lợi ích”**. Phật pháp chân chính dạy người toàn tâm toàn lực hy sinh phụng hiến. Chúng ta đến thế gian, đây là cơ hội để chúng ta tích công, bồi đức, chúng ta tích lũy hành trang để chúng ta về thế giới Tây Phương Cực Lạc. Hòa Thượng từng nói: **“Cho chúng ta cũng không thêm lấy, chứ đừng nói là chúng ta biển thủ!”**.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta cần phổ biến rộng rãi hai quyển sách nhỏ là “Nhận Thức Phật Giáo” và “Truyền thọ Tam Quy”, để mọi người hiểu Phật giáo là gì, người học Phật nên làm gì. Phật pháp dạy chúng ta tu hành ở ngay trong cuộc sống thường ngày. Chúng ta phải trải qua đời sống thường ngày giống như đời sống của Phật Bồ Tát. Nếu chúng ta ứng dụng Sáu phép tu của Bồ Tát Đạo là: “Bố thí, trì giới, nhẫn nhục, tinh tấn, thiền định, trí tuệ” trong cuộc sống thì đời sống chúng ta sẽ giống như đời sống của Bồ Tát. Người khác làm hay không làm thì đó là việc của họ còn chúng ta phải luôn tuân thủ chuẩn mực, phép tắc. Hàng ngày, chúng ta thường tùy tiện vượt qua phép tắc, nếu việc nhỏ chúng ta không thể làm được vậy thì chúng ta có thể làm được việc lớn không? Có người nói với tôi là họ sẽ làm ngay một việc, tôi quan sát Camera thì tôi thấy họ suốt cả buổi không làm việc đó. Đây là họ đã**

lừa Thầy, phản bạn. Chúng ta xem thường việc nhỏ không làm vậy thì chúng ta không thể làm được việc lớn.

Hòa Thượng nói: “**Đời sống của Phật Bồ Tát là đại trí tuệ, đại giác ngộ. Đời sống của các Ngài chân thật hạnh phúc mỹ mãn. Phật Bồ Tát tường tận, thấu suốt mọi việc nên các Ngài luôn an vui, tự tại**”. Phật dạy chúng ta bố thí, tận tâm tận lực hy sinh phụng hiến nhưng chúng ta sợ chúng ta tận tâm tận lực làm thì chúng ta có thể sẽ mất mạng nên chúng ta chỉ làm ở mức dễ coi.

Ngày trước, khi Hòa Thượng về thăm Ngài Lý Bình Nam, Ngài Lý Bình Nam đã nói với Hòa Thượng: “**Ông phải tin Phật!**”. Hòa Thượng đã giảng Kinh nói pháp hơn mười năm nhưng Ngài Lý Bình Nam vẫn nhắc Hoà Thượng phải tin Phật. “**Tin Phật**” là chúng ta phải hoàn toàn tin theo lời giáo huấn của Phật. Lời Phật dạy không thể có tác dụng phụ. Tâm Ngài đã đạt đến thuần tịnh, thuần thiện nên lời dạy của Ngài sẽ giúp chúng ta đạt đến tâm thuần tịnh, thuần thiện. Chúng ta thường chỉ nghe nhưng không thật làm hoặc chỉ làm cho dễ coi. Chúng ta phải thật làm từ trong khởi tâm động niệm.

Bài học hôm nay, Hòa Thượng nhắc chúng ta chỉ cần học một bộ Kinh, chúng ta thông một bộ Kinh thì tất cả bộ Kinh khác sẽ thông. Bộ Kinh nào cũng đều dạy chúng ta đạt đến tâm “**thanh tịnh, bình đẳng, giác ngộ**”. Tôi chỉ nghe và làm theo lời Hoà Thượng giảng, nhưng hơn 10 năm qua, tôi đã bố thí, phóng sanh, giảng dạy Phật pháp, khuyến khích mọi người mở trường, tổ chức Lễ tri ân Cha Mẹ ở khắp cả nước. Đây chính là một pháp thông thì tất cả đều thông. Nếu Phật pháp đến nơi đâu cũng chỉ làm tốt đẹp, mang lại lợi ích cho nơi đó thì mọi người sẽ hoan nghênh Phật pháp. Nếu chúng ta trải qua đời sống của Phật Bồ Tát thì những người xung quanh sẽ không còn hiểu lầm, không chướng ngại chúng ta.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!